

Ács hóviharban

2013. március 14-én a természet ismét figyelmeztetett bennünket arra, hogy - bár fejlett technikákkal rendelkezünk és némileg hasznosítani, kis mértékben talán uralni is tudjuk a természet erejét - hiába „felül a gálya, alul a víznek árja, azért a víz az úr!” (*Petőfi Sándor: Föltámadott a tenger*).

A víz jelen esetben hó formájában érkezett gyorsan, erős széllel, ami emberemlékezet óta nem látott időjárást és körülményeket teremtett városunkban és az egész térségben.

Ács kedvező közlekedés-földrajzi fekvése időlegesen egy pillanat alatt változtatta meg lakói életét. Az M1 autópálya és a 1. sz. főút között, a Bécs-Budapest fő nemzetközi vasútvonal mellett fekvő város gyorsan jutott kulcsszerephez.

1848. március 15-én lázban égett egy ország, fűtve a tenni akarástól. Ács város lakóit ugyanilyen tenni akarás fűtötte, amikor kérés nélkül jöttek önzetlenül segíteni. Ki sok adag étel főzésével, ki teával, takaróval, géppel, lapáttal már akkor, mikor az elakadt járművek utasai közül sokan még fel sem fogták milyen lesz ez a hosszú hétvége.

Ács a térségben elsőként nyitotta meg melegedőjét és kezdett hozzá a bajba jutottak mentéséhez. A több száz önkéntes lakos, polgárőr, rendőr, tűzoltó igyekezett minél szervezettebben felülkerekedni az időjárás okozta helyzeten. A lehetetlenné vált helyzetet a városi összefogás mentette meg.

Március 15-én a „forradalmi” hangulatot fokozva a térség több településén megjelentek a láncfalpas harckocsik, amelyek nem rombolni, hanem menteni jöttek. A bajba jutottak valóságos felszabadítóként üdvözölhették őket. Az ország hóviharral érintett településeinek lakossága összefogott és tette a dolgát, talán épp olyan elszántsággal, mint 1848. márciusában és az azt követő időkben.

Városunk lakói egy emberként próbáltak segíteni a bajba jutottakon, amiért mérhetetlen tisztelet és köszönet illet minden közreműködőt, önkéntest, akiket terjedelmi okok miatt sem lehet név szerint felsorolni.

Az ország távolabbi pontjain nem érzékelték az emberek, hogy mi történik pontosan ebben a térségben. Ez TV-s rádiós híradásokból, ill. a hivatalos szervek központi reagálásból is egyértelműen kiderült.

A vihar után számtalan köszönő telefont és levelet kapott önkormányzatunk. Minden kronológiánál többet ér, ha a teljesség igénye nélkül szemezgetek azok közül a levelek közül, amelyek a legkülönbözőbb helyekről érkeztek és talán feladókban sem támad harag, ha ily módon is tolmácsolom a segítő városlakóknak a köszönetet, mert nekünk is szívmengető volt ilyen leveleket kapni.

„Tisztelt Polgármester Úr!

Társaságunk, az Alfa-Girod Kft. 1995. év óta szállít Önöknek közúti jelzőtáblákat, egyéb turisztikai vonatkozású táblákat és végez közúti forgalomtechnikai munkákat a város közúthálózatán. Ez év március 14-én úgy adódott, hogy egy szállító járművünk Budapestről hazafelé, az úton, az Önök körzetében ragadt, nem tudott tovább haladni. Hiába tudtunk róla, hogy kollégánk a rossz időjárás miatt járhatatlanná vált úton bajban van, Győrből

nem sikerült részére a cégünk segítségnyújtása. Önök kérés nélkül azonnal segítettek a járművet, annak rakományát és vezetőjét biztonságosan elhelyezni. Kollégánkat ellátták mindennel, ami szükséges volt a „fogságban töltött idő” átéléséhez. Mindezért az önzetlen, emberi magatartásért és minden segítségnyújtásért szeretnénk köszönetet nyilvánítani Önnek és összes segítőtársának.

Büszkék vagyunk arra, hogy Önök emberi méltósággal, kitartással, önzetlenül álltak egy emberként a váratlanul érkező nagy feladatok megoldására. Mindig hittük és mára tudjuk is, hogy a cselekvéshez vezető út nem csak a pénzen keresztül vezet, hanem ilyen összefogó, emberi hozzáállással is lehet csodát teremteni. Illés László Alfa Girod kereskedelmi vezető”

„Én sajnos nem tudtam kivenni a részemet, de ha beszélne az ácsi polgármesterrel, akkor adja át a bábolnaiak nevében is az önzetlen segítséget a Szociális Központnak és az Gárdonyi Iskolának! Etettek-itattak minket, szállást adtak, és a lelkiünkre kötötték, hogy mihelyest megérkezünk haza értesítsük Öket! RácZ Gábor bábolnai lakos”

„Ezúton szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek a március 14-i helytállásukért. Nagyon hálás vagyok (és azt hiszem ezt a többi szülő nevében is mondhatom), hogy a kialakult időjárási helyzetben befogadtak és ellátták a Karácsony Sándor Református Általános Iskola tanulóit. Számomra nagyon megnyugtató volt, hogy fiamnak és iskolatársainak nem a buszon kellett töltenie az estét a hóviharban, hanem védett, meleg helyen lehettek, ahol még enni és innivalót is kaptak. Így a gyerekek között sem alakult ki pánikhelyzet és könnyebben vészelték át ezt a nem túl kedvező helyzetet. Goda Katalin édesanya”

„Március 14-én csütörtök éjjel 11 órától másnap délután 3 óráig élveztük az ácsi lakosok messzemenő, kedves vendégszeretét! Éjjel a sportcsarnokban érkezve meleg tea, pogácsa, kakaós csiga, lekváros bukta várta az érkezőket! Az éjjelt a szociális otthonban töltve reggel vajas kenyér és a lakosság felajánlásából édes és sós süteményeket, hurkát, tócsnit kaptunk! Nagyon köszönjük a polgármesteri hivatal dolgozóinak, a polgárőrség tagjainak, a szoc. otthon kedves munkatársainak és valamennyi ácsi lakos szervezett áldozatos, odaadó, segítőkész munkáját!

Szívvelyes üdvözléssel: Hervainé Andrej Ildikó Hervai Csaba Hervai Nikolett Hervai Balázs Laza Katica Ujvári Erika Ujvári Tibor Ujvári Barnabás”

„Tisztelt Lakatos Béla Polgármester Úr !

Ezúton szeretném köszönetemet kifejezni Önnek, valamint azoknak a polgároknak, akik a a Gárdonyi Géza iskolában a bajba jutottak segítségére siettek a rendkívüli időjárás okozta bonyodalmak miatt. Megható volt megtapasztalni, hogy milyen sokan voltak, akik szabadidejüket, kényelmüket feladva, önzetlenül segítettek az iskolában elszállásoltaknak. Polgármester Úr büszke lehet a város segítőkész lakosságára! Kívánom, hogy a mindennapi gondok közepette mérítsen erőt munkájához az a tudat, hogy ilyen emberekkel van körülvéve. Amennyiben lehetősége van rá, szíveskedjen az összes érintettel megosztani köszönetemet. A további munkájához sok sikert és kitartást, magánéletéhez pedig szerető környezetet és jó egészséget kívánok. Tisztelettel: Káliger Tamásné”

„Tisztelt Polgármester Úr!

Ezúton is szeretném kifejezni hálámat és köszönetemet magam, 10 éves kislányom és párom nevében Önnek és a többi ácsi segítő polgárnak, lelkiismeretes, emberséges és áldozatkész munkájukért az emlékezetes 2013. március 14-ei közlekedési káosz során. Győrből utaztunk Tatabánya felé csütörtök délután. Kisgyerekes anyuka lévén a hírek meghallgatása után vágtunk neki az útnak, azt úgy ítélve, hogy lassan, de még biztonságban meg fogunk érkezni rokonainkhoz. Ez nem így lett. Este fél 7-től álltunk Ácstól 4 km-re az egyes úton tele bizonytalansággal és félelemmel. Az este, az éjszaka alatt indított 112, 105 és a katonaság felé irányított telefonhívásaim csak fokozták aggodalmaimat. Mentéssel kapcsolatos híreket csak a győri rádióból és Ácsra begyalogló sorstársainktól szereztem. Másnap 9 óra tájban nekivágtunk az útnak gyalogosan a szántóföldeken a gyerekekkel. Akkor találkoztunk a tömegeket érintő katasztrófahelyzetben is példamutatóan helytálló és áldozatkész helyiekkel. Ámulattal adóztam a szervezethez, a fegyelem, a lélekjelenlét, az önzetlenség láttán. Az ellátás bőséges volt, a figyelmességüket tanítani lehetne. Összességében, amit az ember felső színtről várt, azt az egyszerű emberektől kaptuk meg egy kiváló vezető segítségével. Még egyszer köszönjük és ezúttal azt is, hogy visszaadták Ön és Ács városának lakosai bennem a hitet, hogy vannak még emberek, akikben szív is lakozik!

Üdvözléssel: Ipi Erzsébet

„Kedves Ácsi Lakosok!

Március 14-én a hóviharban Ácson rekedtünk, de Önök befogadtak minket és az iskolában biztosítottak számunkra szállást, meleg italt, ételt. Ezúton is szeretnénk még egyszer megköszönni a kedvességüket, segítőkészségüket. Az egész város szinte egy emberként próbált mindenben segíteni, folyamatosan érkeztek az

étel-ital csomagok, takarók, információk a lakosságtól. Ez a meglepően példaértékű összefogás beírta az Ácsiakat a szívünkbe, hiszen a mai világban sajnos nem minden nap találkozunk ilyesmivel az ember. Végül sikerült épségben hazaérkezniünk Székesfehérvár mellé, Sukoróra, de ha önök nem lettek volna, ki tudja hogy végződött volna az 50 órára nyúlt győri utunk. Még egyszer nagyon szépen köszönjük a segítséget mindenkinek! Üdvözlettel: dr. Murányi Ildikó és Horváth József”

„Hálás szívvel köszönöm Önöknek mindazt, amit az elmúlt napokban tettek! Márc. 14-én este Önök gondoskodtak többek között az én fiamról is, aki azon a buszon volt 47iskolatársával és tanáraival amelyik kb.7 órán át vesztegelt az M1 közelében, mert elzárta az utat előttük egy árokba csúszott kamion. Nagyon-nagy köszönet áldozatkészségükért, szeretetteljes gondoskodásukért! Isten áldása kísérelje életüket! Üdvözlettel: Szöllősi Tünde”

„Tisztelt Polgármester Úr!

Az ítéletidő jóvoltából csütörtökről péntekre virradó éjszakát és a pénteki nap jelentős részét is az ácsi polgárok vendégszeretetét "élvezve" töltöttük. Igazán példamutató volt az egész katasztrófa helyzet kezelése. A polgárórság tagjai - vagy egyéb önkéntesek - abban a süvítő szélben, hóviharban álltak éjszaka is a kritikus útelágazásoknál, irányították a bajba jutott autósokat. A mi autónk is a hófúvásban rekedt a 10-es úton Ács határában. Már berendezkedtünk arra, hogy az éjszakát a kocsiban vészeljük át, amikor 23 óra tájban egy hatalmas traktor jelent meg és egyenként kihúzta az elakadt kocsikat. Így jutottunk éjjel tájban az idősek napközi otthonába, ahol kedvesen fogadtak és még egy-egy szék jutott is nekünk, hogy megpihenjünk éjszaka. A zsúfolásig megtelt épületben senki nem zúgolódott, helyet szorítottak az újonnan érkezőknek. Reggel külön meglepetés ért avval, hogy kenyeret, süteményt, teát kaptunk. A házban szorgoskodó asszonyok igyekeztek mindenki gondján enyhíteni. Figyelmességüket külön is köszönjük. Minden nehézség ellenére ez volt a legszebb március 15-énk, ami reményt nyújt arra, hogy az ország a nemzetközi politikai "hófúvásból" is ilyen összefogással ki fog tudni szabadulni. Legyen Ács példa az egész nemzetnek! Kérjük Polgármester urat, hogy tolmácsolja - bizonyára minden bajbajutott nevében - köszönetünket a község példamutató helytállásának! Üdvözlettel: Dr. Viczián Miklós és családja”

A társadalmi-gazdasági nehézségekkel folyamatosan küzdő város a 2010-es két súlyos árvíz után ismét felülkerekedett önmagán és bizonyította, hogy a települést segítőkész Emberek lakják.

Nem helybeli, de Ácsért dolgozó önkormányzati tisztviselőtől talán nem öndicséret kimondani:

Szép volt Ács!

Dr. Malomsoki István jegyző